

Sag T-56/99

Marlines SA
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (nu artikel 81, stk. 1, EF) —
fastsættelse af priser — bevis for deltagelse i en aftale — varighed — fejlagtig
bedømmelse af de faktiske omstændigheder«

Rettens dom (Femte Afdeling) af 11. december 2003 . . . . . II - 5228

Sammendrag af dom

1. *Konkurrence — aftaler — aftaler mellem virksomheder — begreb
(EF-traktaten, art. 85, stk. 1 (nu art. 81, stk. 1, EF))*

2. *Konkurrence — fællesskabsregler — virksomheder — overtrædelser af EF-traktatens artikel 85 eller 86 (nu artikel 81 EF og 82 EF) — bevis — korrespondance mellem udenforstående parter*
(EF-traktaten, art. 85 og 86 (nu art. 81 EF og 82 EF))
3. *Konkurrence — aftaler — aftaler mellem virksomheder — bevis for en virksomheds deltagelse — andre virksomheders opfattelse af virksomhedens betydning med henblik på fastsættelsen af en fælles holdning*
(EF-traktaten, art. 85, stk. 1 (nu art. 81, stk.1, EF))
4. *Konkurrence — aftaler — virksomhed — begreb — økonomisk enhed — ansvar for overtrædelser*
(EF-traktaten, art. 85 (nu art. 81 EF))
5. *Konkurrence — aftaler — deltagelse i møder med andre virksomheder med et konkurrencebegrænsende formål — omstændighed, der i mangel af afstandtagen fra de truffne beslutninger giver grundlag for at fastslå, at virksomheden deltog i den efterfølgende aftale*
(EF-traktaten, art. 85, stk. 1 (nu art. 81, stk. 1, EF))

1. Det er tilstrækkeligt til, at der er tale om en aftale i henhold til traktatens artikel 85, stk. 1 (nu artikel 81, stk. 1, EF), at de pågældende virksomheder har givet udtryk for deres fælles vilje til at indrette deres adfærd på markedet på en bestemt måde. En sådan aftale skal ikke nødvendigvis opfylde særlige skriftlige eller mundtlige formkrav eller være styret af bestemte regler. Fremsendelsen af en aftale til parterne og den stiltiende accept af denne er herved tilstrækkeligt til at bevise, at der foreligger en aftale, som strider mod traktatens artikel 85. Selv en stiltiende accept af en aftale kan således i mangel af enhver form for afstandtagen til

dennes genstand anses for en accept og en deltagelse i en ulovlig aftale.

(jf. præmis 20, 21 og 30)

2. Kommissionen kan lægge korrespondancen mellem udenforstående parter til grund som bevis for, at en virksomheds adfærd er i strid med konkurrencereglerne; det følger heraf, at

den omstændighed, at den forfulgte virksomhed ikke er adressat for et dokument, ikke i sig selv kan fratage dette beviskraft. Endvidere er den omstændighed, at en virksomhed ikke er nævnt i et belastende dokument, ikke bevis for virksomhedens manglende deltagelse i en aftale, når denne er bevist og bestyrket af andre dokumenter, og når den manglende nævnelser ikke kan kaste et andet lys over de dokumentbeviser, som Kommissionen har benyttet med henblik på at godtgøre virksomhedens deltagelse i aftalen. Endelig kan den omstændighed, at belastende dokumenter ikke blev fundet hos den forfulgte virksomhed, ikke rejse tvivl om disse dokumenters bevisværdi.

(jf. præmis 46 og 57)

3. Den omstændighed, at en virksomhed af de andre i branchen anses for en virksomhed, hvis indstilling man må kende for at nå frem til en fælles holdning, kan bevise, at en virksomhed deltager i en aftale, som strider mod konkurrencereglerne.

(jf. præmis 59)

4. Hvis en mellemmand udfører arbejde til fordel for sin kommittent, kan han i forbindelse med anvendelsen af traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) principielt betragtes som et hjælpeorgan, der er integreret i kommittentens virksomhed, og som skal følge dennes instrukser, og som således ligesom en handelsmedhjælper udgør en økonomisk enhed med denne virksomhed.

(jf. præmis 60)

5. For at bevise eksistensen af en aftale er Kommissionen ikke forpligtet til at tage hensyn til de faktiske virkninger af den omtvistede aftale, når den har til formål at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen. Den omstændighed, at en virksomhed ikke bøjer sig for udfaldet af møder, der havde et klart konkurrencebegrænsende formål, kan nemlig ikke fritage virksomheden for det fulde ansvar som følge af dens deltagelse i kartellet, når den ikke offentligt har taget afstand fra deres indhold.

(jf. præmis 61)